NOORD-BRABANDER.

Quid vetat? Dicere verum
HORATIUS.

NUMMER 60. 's BOSCH. DINGSDAG, 18 AUGUSTUS 1829.

Rusland.

PETERSBURG, 31 july.

Het officiële dagblad behelst heden het berigt van den generaal Diebitsch, betrekkelijk den overtogt over den Kamtschik en het bereiken van het hoogste punt van den Balkan. Uit hetzelve blijkt, dat bij het gevecht, hetwelk de generaal Roth bij het overtrekken der rivier met de Turken had, de bevelvoerende pacha, Ibrahim, is gesneuveld. Aan het slot van dit berigt wordt verder het volgende gemeld:

«Heden, den 21 julij, bevindt zich het korps van den generaal Rudiger te Aiwadschik en zijne voorhoede te Ierketsch, het korps van den generaal Roth te Jerekli-deree, en zijne voorhoede te Paliobana en Jerniné, zoodat de hoogten van den grooten Balkan in onze magt zijn. Het korps van den graaf Pahlen trekt langs den weg van Aiwadschik voorwaarts, en zal bij de kleine rivier Fondukli-deree halt maken, waar men heden het hoofdkwartier denkt te vestigen. Tegen het korps van den luitenant-generaal Krassowski heeft de vijand niets ondernomen. Den 19 julij had zich de groot-vizier met 5000 man ruiterij op de hoogten aan den regter oever van de rivier Jerekli vertoond. De voorhoede van den luitenant-generaal prins Madatoff stond daar tegen hem over, doch hij heeft ze niet aangevallen, maar is, nadat hij op dat punt eenen tijd lang waarnemingen gedaan had, met achterlating zijner voorposten op den regter oever van Jerekli, naar schumla teruggekeerd.

Duitschland.

FRANKFORT, 11 augustus.

Volgens de jongste berigten uit Konstantinopel, heeft de reis-effendi, op de voorstellen der gezanten van Engeland en Frankrijk, betrekkelijk Griekenland, reeds dadelijk stellig verklaard, dat de Porte daarin niet treden kan, en hij alleen het volgende mogt voorslaan: 1.) dat de Porte aan de Grieken eene volkomene amnestie zou verleenen; 2.) dat de Porte den toestand van Griekenland naauwkeurig zou onderzoeken, om zoodanige verbeteringen in te voeren, als voor het land dienstig zouden wezen; 3.) dat de Porte gedurende eene reeks van jaren van de grieksche raja's geene belastingen zou vorderen.

Nederlanden.

ANTWERPEN, 13 augustus.

Zijne Hoogheid de prins aartsbisschop van Mechelen heeft, voor eenige dagen, aan zijne onderhoorige landdekens en pastoors eene circulaire gezonden, waarbij Z. Hoogh. hun ter kennis brengt, dat het seminarie met den aanstaanden october niet zal geopend worden. Overigens worden die eerwaarde heeren uitgenoodigd, om eenige jongelingen op pastorijen te nemen en dezelve in de godgeleerdheid te onderwijzen, ten einde daardoor het gebrek aan zielenherders, waarmede ons bisdom bedreigd wordt, te voorkomen. Z. H. over de besluiten van den 20 junij ll. sprekende, zegt, dat daardoor de onheilen, waarmede de roomsch-katholijke Kerk gedrukt wordt, nog schijnen vermeerderd te zijn enz. Voorzeker zal menige moedwillige blinde, door het lezen van dit maar al te belangrijk stuk voor de tegenwoordige tijdsomstandigheden, ziende worden. Wij zullen deze circulaire, zoodra ons dezelve zal zijn toegekomen, onzen lezers in derzelver geheel mededeelen.

'sHERTOGENBOSCH, 17 Augustus.

Met bevreemding vernemen wij weder uit Amsterdam, Weert en meer andere plaatsen, dat dit dagblad ongeregeld en dikwerf in het geheel niet wordt bezorgd; hierdoor zijn wij verpligt onze geabonneerden andermaal te verwittigen, dat de dagbladen door ons aan het postkantoor alhier altijd op tijd worden afgegeven, en dien ten gevolge moet worden afgeleid, dat dezelve of vermist of door dezen of genen terug gehouden worden; doch wij zullen hieromtrent onderzoek doen.

Wy hebben ook de twee laatste nummers van den Byenkorf niet ontvangen.

— Heden nacht zijn vijf misdadigers, welke tot schavotstraf veroordeeld zijn geweest, uit het huis van burgerlijke en militaire verzekering alhier uitgebroken. De policie wendt alles aan, om deze dieven te achterhalen.

— Te Gend is eene nieuwe maatschappij tot landbouw en handwerk, onder den zinspreuk Morus et Bombyx, opgerigt; het doel dezer maatschappij is: de kweekerij, de voortplanting van den moerbezieboom en, de opvoeding van den zijdeworm, ten einde in het koningrijk het fabrikaatie van inlandsche zijde in te voeren; elk werkend lid is verpligt, jaarlijks een bepaald getal moerbezieboomen te planten en eene hoeveelheid zijdewormen, als uit een half once zijdewormen-eijeren voortspruiten, op te brengen.

Jaarlijks zal er eene openbare tentoonstelling der produkten plaats hebben, en de prijs zal worden uitgeloofd aan hen, die het meest zullen medegewerkt hebben, om het oogmerk, hetwelk de maatschappij zich voorstelt, te bereiken.

De zijdewormenteelt begint, door de krachtdadige ondersteuning, welke het gouvernement aan dezelve verleent, in dit koningrijk goeden voortgang te maken. De inrigting te Mont-St.-Gilde, op bevel des Konings op het kasteel der Manege, te Mislin, l'Evêque, bij Ath, in het jaar 1826 gevestigd, heeft reeds uitmuntend goede zijden opgeleverd, welke een gulden duurder op het pond verkocht is dan de italiaansche zijde, bekend onder den naam van Titre Royal. Men heeft H. M. de Koningin, van deze zijde, welke de naam van Gros des Pays-Bas draagt, aangeboden, waarvan hoogstdezelve een kleed heeft doen vervaardigen. Werklieden uit het zuiden van Frankrijk en italiaansche spinsters worden bij die inrigting gebruikt. Het getal moerbezieboomen, ter voeding der zijdewormen, bedraagt bij deze inrigting tien duizend.

— Den 5 dezer is te Amsterdam overleden, in den ouderdom van ruim 28 jaren, de heer Gysbrecht van der Jagt, direkteur van de koninklijke akademie van beeldende kunsten dier stad. Deze verdienstelijke jonge geleerde, uit ouders van den deftigen burgerstand te Zierikzee geboren, genoot aldaar het onderwijs van den eerwaardigen heer Dompeling, thans hoogleeraar aan het athenæum te Deventer, en maakte zich door aanhoudenden ijver die bekwaamheden in de meet- en natuurkunde en andere daaraan verbondene vakken eigen, welke hem daarna den weg baanden tot de eervolle betrekkingen, waarmede hij tot aan zijn te vroegtijdig overlijden bekleed is geweest. De wetenschappen verliezen in hem eenen ijverigen beoefenaar; de maatschappij een kundig en nuttig lid. Als eene bijzonderheid te zijnen opzigte mag worden vermeld, dat zijn verstand, iets hetgeen bij geleerden van dien aard meer is opgemerkt, zich zeer laat heeft ontwikkeld, zelfs zoo, dat zijn leermeester aan het welgelukken zijner pogingen begon te wanhopen, doch eenmaal tot rijpheid gekomen, nam hetzelve binnen den kortst mogelijken tijd eene vlugt, van welke men slechts bij weinigen een tweede voorbeeld ziet.

— In de zuidelijke provincien van Pruissen zijn zeventien feestdagen, welke in de gewesten die aan Frankrijk behoord hebben, voor een groot gedeelte afgeschaft waren, op bevel van het kabinet, gedagteekend 24 maart laatsleden, weder hersteld. Deze feestdagen zijn maandag na paschen, de maandag na pinksteren, kersdag, de besnijdenis, de veropenbaring, de hemelvaart des Heere, H. sakramentsdag, Maria lichtmis, Maria boodschap, Maria hemelvaart, geboorte en ontvangenis; het feest van de H. H. apostelen Petrus en Paulus, allerheiligen en allerzielendag; het feest der patronen van elke kerk en de woensdag na den derden zondag na paschen; echter in die landstreken, waar de katholijke bevolking met de protestantsche vermengd is, is het den werklieden in de fabrijken en manufakturen toegelaten te werken op de dagen dezer feesten, welke niet op eenen zondag invallen. Deze orde van zaken is, uit kracht van een bevelschrift van Paus Leo XII, aan den aartsbisschop van Keulen gerigt, gedagteekend 2 december 1828, door den Koning goedgekeurd, hersteld geworden.

— H. M. de Keizerin van Brazilië, reizende onder den naam van hertogin van Santa Cruz, vergezeld van haren broeder den prins van Leuchtenberg, is den 14 dezer des avonds ten 9 ure te Luik aangekomen en met hoogstdeszelfs gevolg, bestaande uit 40 personen, aan het hôtel l'Aigle noir, afgestapt. De jonge Keizerin heeft des anderendaags de hoogmis ten 8 ure in de kerk van den H. Antonius bijgewoond en is ten 11 ure naar Leuven vertrokken. De graaf de Liedekerke, grootmeester van het huis des Konings, heeft de Keizerin, in naam van Z. M. den Koning der Nederlanden, verwelkomt. De gouverneur der provincie heeft mede de eer gehad van bij H. M. te worden toegelaten.

De heer Husgens, vikaris-generaal van het bisdom van Keulen, heeft den volgenden brief aan de redakteurs van het Journal de Genève geschreven:

Keulen, 7 januarij 1829.

Aan de heeren Redakteurs van het JOURNAL DE GENÈVE.

«Mijne heeren, gij hebt in uw dagblad van den 6 november ll. een artikel geplaatst, hetwelk de administratie van het den

aartsbisschop van Keulen betreft. Gij zegt, dat deze prelaat, onder dagteekening van 13 maart 1828, eenen herderlijken brief geschreven heeft aan alle pastoors van zijn bisdom, ter bevordering van de gemengde huwelijken, en dat *hy hem beveelt, niet alleen geenen hinderpaal te stellen tegen de huwelyken tusschen katholyken en protestanten, maar nog daarenboven, om dezelve uit al hunne magt gemakkelyk te maken.* Gij voegt er bij, dat *het hun opgelegd wordt de ouders geheel en al vry te laten ten aanzien van de keus van den godsdienst, in welke zy het voegzaam zullen oordeelen hunne kinderen op te voeden, en nooit de sakramenten te weigeren aan diegenen, welke geen besluit ten voordeele van de roomsche Kerk nemen.*

»Ik heb de eer u te verzekeren, mijne heeren, dat uw correspondent uwe goede trouw op eene weinig rondborstige wijze misleid heeft. Alles is, in dit artikel van dat dagblad valsch. De aartsbisschop van Keulen heeft, noch in het in jaar 1828, noch in de vorige jaren, eenen rondgaanden brief, ter bevordering der gemengde huwelijken, aan zijne geestelijkheid gezonden. Indien deze prelaat in het geval geweest was, om aan de heeren pastoors van zijn bisdom, ten aanzien van dit belangrijk punt van kerkelijke administratie te geven, zoude hij dezelve hebben opgesteld in eenen geest, die zeer verschillende was van dien, welken gij in hem veronderstelt. Hij is te zeer gehecht aan de grondbeginselen der gezonde leer, en hij heeft te veel eerbied voor de wijze tucht der Kerk, welke die vereenigingen buiten het geval eener wettige dispensatie verbiedt, om *aan zyne pastoors te hebben bevolen, om uit al hunne magt die huwelyken gemakkelyk te maken en de ouders geheel en al vry te laten ten aanzien der keus van den godsdienst, in welken zy het voegzaam zullen oordeelen hunne kinderen te doen opvoeden.*

»Ik verwacht van uwe regtvaardigheid, mijne heeren! dat gij, in een der eerste nummers van uw dagblad, de reclame zult plaatsen, welke ik de eer heb aan u toe te zenden. Ik moet u melden, dat mijn brief bij onverhoopte niet-plaatsing, langs eenen anderen weg zal publiek gemaakt worden.

»Het is ongetwijfeld bij vergissing, dat de opsteller van het artikel, waarover ik mij beklaag, gezegd heeft, dat de aartsbisschop van Keulen het op het stuk der gemengde huwelijken volmaakt eens was *met alle bisschoppen van zyn bisdom.* Deze opsteller zoude kunnen weten, dat de aartsbisschoppen *suffraganen* hebben in de bisdommen, welke aan hunne metropolitane jurisdictie onderworpen zijn, maar dat zij in de bisdommen niet dan pastoors hebben.

Ik heb de eer, enz.

HUSGENS,
vic.-gen. van het bisdom van Keulen en deken van het kapittel.

INSTALLATIE DER BISSCHOPPEN. — OPENING DER SEMINARIEN.

Twee gewigtige vragen houden op dit oogenblik de katholijke Nederlanders onledig. Men begint ongeduldig te worden, ja zelfs te morren over de vertragingen, welke de aankomst der kerkvoogden, in den schoot hunner bisdommen ondergaat. Men put zich uit in gissingen, en, naar ons gevoelen, is het tweede van de besluiten van 20 junij 1829, het ware woord van het raadsel. Het ministerie eischt, zegt men, ter uitvoering van het eerste, dat de geestelijkheid zich aan de uitwerkselen van het tweede onderwerpe; maar de bisschoppen willen niet onder het juk gebragt worden. Men moet bekennen, dat deze zamenkoppelingen geheel en al tot de door onze ministers uitgekozene rol behooren; is de eene zwarigheid uit den weg geruimd, zij stellen nieuwe zwarigheden daar, nu dit is een zeker middel, om de zaken op het sleeptouw te houden, en met een des te beter gevolg, onder de hand, de uitvoering van het geliefkoosde plan voort te zetten.

Bij deze gelegenheid heeft iemand de luim gehad, om de vacatures van den bisschoppelijken stoel van Gent, van *Lindanus,* den tweeden bisschop, die in het jaar 1588 is gestorven, tot aan de fransche revolutie, dat is gedurende een tijdvak van 207 jaren, op te tellen; en hij heeft bevonden, de somme van 21 jaren en 8 maanden; daar er nu van *Lindanus* af tot den heer *Lobkowtz* 15 bisschoppen bestaan hebben, is het middentijdvak der vakatures niet langer dan van één en een half jaar. Sedert de invoering der grondwet heeft integendeel, eene enkele vakature nu reeds 8 jaren geduurd en God weet wanneer wij het geluk zullen hebben daarvan een einde te zien.

Wat de opening der seminarien betreft, daaromtrent heeft het tweede besluit van den 20 junij de verontwaardiging ten top doen stijgen. Heeft dan het ministerie zijn best niet gedaan, om dat werk van onbillijkheid te vernietigen? Eene verschikkelijke uitbersting van petitien zal in de maand october aanstaande, aan het heelal doen zien of de Belgen slapen, wanneer het de gevaren van het geloof geldt! Zoude het ministerie, na gedurende 4 jaren de seminarien gesloten te hebben gehouden, dan maatregelen willen blijven voortzetten, waarvan de ophanden zijnde uitkomst wezen moet, dat zij onherstelbaar het zaad van het priesterschap verstikken? Het is met hetzelve gedaan, roept de geloovige in zijne droefheid uit, het concordaat zal nooit ten uitvoer gebragt worden en de *Moniteur* van het noordelijk protestantismus, de *Arnhemsche Courant,* heeft zeer wel gezegd: Z. M. heeft in zijne overeenkomst met den H. Stoel te laat gevaren kunnen zien, en.... het heil voor den staat voor alles!

Maar de Koning heeft de grondwet bezworen, de Koning heeft gezworen aan de katholijke Kerk *haren staat en hare vryheden te handhaven,* de Koning heeft eindelijk de opregte nakoming van het concordaat bezworen. Vroeg of laat zal Z. M. ongetwijfeld de veraderlijke ministers te vreden stellen, welke, sinds zoo langen tijd, door hunne hardnekkigheid de uitwerking der koninklijke beloften krachteloos maken.

Wij spraken zoo even over de *Arnhemsche Courant*; wat dacht toch wel de weleerwaarde heer redakteur van dat blad, toen hij op het oogenblik der petitien, in zijne woede of liever in zijne krankzinnigheid, uitriep: *hebben te allen tyde de Nassau's, den hoogmoed der roomsche hierarchie weten te beteugelen, en Willem I zal het werk zyner voorvaderen* weten te handhaven. Heeft zij willen zeggen dat het ministerie voornemens was ons te muilbanden, zoo als de staten-generaal der vereenigde provincien eertijds de onder hen despotismus gebukte katholijken muilbandden? Hoopt men ons, binnen eenige eeuwen, van bisschoppen, seminarien en kollegien te berooven? Men moet het bekennen, deze bewering zoude de grenzen der dienstvaardigheid te buitengaan.

Wat moet men intusschen van de opening der seminarien denken? Is die op handen of nog ver verwijderd? Wij willen ons niet tot profeten verheffen; maar wij kennen het ministerie, en een kwade boom kan geene goede vruchten voortbrengen. Ook hebben wij onze hoop op dezelve niet gesteld. Wat zullen intusschen de ordinarissen doen? Wij weten het niet en het komt ons in geenen deele toe, om hun eenen regel van gedrag voor te schrijven. Wij hopen, dat met den bijstand van God, de standvastigheid en de voorzigtigheid, welke in al hunne pogingen hebben voorgezeten, hen op den avond voor de overwinning niet zullen verlaten. Intusschen vermanen wij de jongelingen, welke voor vier jaren van vervolging niet hebben kunnen aan het wankelen gebragt worden, om den moed niet te verliezen. De dag des heils is misschien niet verre meer af. In allen gevalle zeggen wij hun met den *Courrier de la Meuse*: «Zullen de »bisschoppen geene priesters meer wijden? zullen zij het pries»terdom laten uitsterven? Zeker neen! Zij zullen doen, hetgeen »men in andere tijden van vervolging gedaan heeft; zij zullen »genoodzaakt worden, om tot priesters te wijden jongelingen, »die noch de kleine, noch de groote seminarien bezocht hebben, »Dit zal ongetwijfeld een ongeluk zijn, en de bisschoppen be»grijpen het. Maar zij begrijpen ook wel, dat dit ongeluk van »minder belang zal zijn, dan dat van zedelooze en bedorvene »geestelijken, of dat van eene geestelijkheid te hebben, daar»gesteld op de fabrijken van de *van Ghert's* en *Goubau's.*»

(*Catholique.*)

HET COLLEGIUM PHILOSOPHICUM.

Wat is het *collegium philosophicum*?

De toevlugt der woningzoekers, der hongerigen, de hoop der eerzuchtigen, het graf der wetenschappen, het babylon van ons ministerie, en het nachtlichtje onzer eeuw, hetwelk ten koste der natie, tot verdooving van het ware licht, op een *Goubausch kandelaartje* is geplaatst geworden.

Wie zijn de groote lichten, welke aldaar tot verspreiding van het *eeuwlicht,* door Zijn Excel. den heer *van Gobbelschroy* zijn ontstoken?

De hoogleeraren, de door en door verlichte heeren *de Greuve* en *Winsinger.*

Wie is *de Greuve*?

Het is een hollandsche *Augustyner,* die zich zelve *ontkapt* heeft. Hij is in de wereld, ik wil zeggen, in een *klein hoekje* der wereld, bij eenigen bekend, door hollandsche dichtstukjes, welke het middelmatige nog niet bereikt hebben. Hij heeft bij het openen van het *collegium philosophicum* eene redevoering gehouden in een bijna *barbaarsch latyn,* enz. enz.

Wie is *Winsinger*?

Het is een man, die zijn openbaar leven begonnen heeft met bij het kanon de kracht van het buskruid te berekenen; met bolwerken en verschansingen op het papier te trekken; met onderaardsche springmijnen in den geest te ontwerpen, enz.. Daarna heeft hij zich als regter nedergezet bij eene regtbank van eersten aanleg, gaf er blijken zijner diepe kunde en beklom eensklaps den leeraarsstoel van het kanonieke regt, zonder ooit twee bladzijden van hetzelve gelezen te hebben.

Geven die heeren hoogleeraars hun onderwijs [illegible] Gods?

Ja uit liefde tot.....; want zij worden zeer [illegible] betaald uit de openbare geldkas der natie, welke [illegible] zoogenaamd filosofisch onderwijs, maar niets [illegible] hebben.

EERETEEKENS DER MAAND JULY 1829.

Daarin straalt wederom de onvoorzigtige staatkunde van ons ministerie door.

Het ministerie heeft voorzeker niet gewild, dat wij onbekend zouden blijven met die milde uitdeeling van *kruisjes en lintjes.* De daden treden elkander te gemoet en de eene wordt door de andere uitgelegd. De Koning moet een plasierreisje doen; en naauwelijks is Z. M. in zijn paleis terug gekeerd of de *decoratien worden met de post afgezonden.* Ziedaar de eereteekens, welke op de hoofden der *getrouwe dienaren* nedervallen: en [illegible] alles

wordt op eene wijze verrigt, welke een ieder overtuigt, dat men met de *publieke opinie* den spot wil houden.

Eer wij voortgaan, moeten wij de mannen, die ware verdiensten hebben, en die zich zelve door die algemeene *honorificatie* aan moeijelijkheden zien blootgesteld, verzekeren, dat wij het geenszins op hen gemunt hebben. Inderdaad, wij zien dat er op de groote naamlijst van die nieuwe ridders eenige personen gevonden worden, welke de algemeene achting waardig zijn, en dezelve genieten. Het *klein leeuwtje* mag voor hen als een *eereteeken* beschouwd worden. Maar zal het ministerie kunnen gelooven, dat het hun, met hen dit eereteeken te geven, eenen slechten dienst gedaan heeft? Ondertusschen vermeenen wij het ministerie te kunnen zeggen, dat er onder hen zijn, welke wel zouden willen in dit oogenblik aan de ministeriële liberaliteit niet te hebben deelachtig geweest. De vrees van met de *ministeriële dienaren* vermengd te worden, is een gevoel, dat zeer wel geschikt is, om de loffelijke eerzucht van een eerlijk man te beteugelen.

«Dat het gouvernement, dit in aanmerking neme; de waarde dier eereteekens hangt geheel af van het gevoelen. Wat is toch een klein kruisje van goud of zilver? Bijna niets. Wat is een zijde lintje? Een niet. Die dingen hebben uit hun zelve geene waarde; zij zijn ten hoogste een *klatertje*, *waarmede men de kinderen paait*. De verdiensten der eereteekens komen alleenlijk voort uit achting, welke het volk er voor heeft. En wanneer heeft er het volk achting voor? Wanneer het ziet en ten volle overtuigd wordt, dat *de eereteekens de belooning zijn der verdienste* of *van eenigen dienst, welken men aan het vaderland bewezen heeft*. Ontneemt aan het volk die overtuiging en uw *stukje lint is niets meer dan een stukje lint;* en weldra zal hetzelve, indien men er niet voor zorgt, eene *ware vlek voor het kleed zyn*.

»Laat ons nu redeneren. De *Membrede's* en de *Goubau's* zijn beloond geworden met een jaargeld van *tien duizend gulden*, omdat zij tegen eenen verdediger der volksregten geredetwist en tegen de petitien geschreeuwd hebben. De *van Doorn's* worden tot den staatsraad geroepen, omdat zij behendig genoeg geweest zijn, om de graaf *Vilain XIIII* van den tweede kamer te verwijderen; de gouverneur van West-Vlaanderen bekomt dezelfde belooning, omdat het hem gelukt is eenen *Sandelin* in de plaats van den heer *de Meulenaere* in te dringen. Deze en gene worden tot ridders benoemd, omdat zij het vertrouwen hunner medeburgers verloren hebben; of omdat zij........»

Vestigt er uwe aandacht maar wel op, mijne heeren ministers, het is in uwe magt uwe creaturen te verrijken, en uwe vrienden en vasalen te veradelen: maar doet dit met gematigdheid. Alhoewel gij van dien kant vermogend zijt, moet gij echter omzigtig wezen; want zonder die voorzorg zullen de *jonkheeren* van uw fabriek in de oogen des volks niets meerder zijn als *knechten en gehuurde slaven*. En welk redmiddel zal er u dan nog over blijven? Want gij houdt u sedert eenen geruimen tijd niet meer staande, dan door het geld, de ambten en lintjes, welke gij te geven hebt; *maakt nu uwe belooningen nog verachtelyk en dan zyt gy ten eenenmale verloren*.

Een eerlijke stedeling zeide onlangs in een gezelschap, dat hij ook eene kleine decoratie wilde verzoeken. Eensklaps begon een ieder hem te vragen: Wat! Gij? Meent gij dit in waarheid? — Ja, mijne heeren, zeer ernstig. — Wilt gij voor u het kleine beestje vragen? — Voor mij? Neen; immers gij weet, vrienden, dat ik van dien deeg niet ben, waar uit de ridders gekneed worden. — En voor wie dan? Voor eenen ouden dienaar, die menigen dienst aan het vaderland gedaan heeft; die altijd getrouw en onderdanig is geweest; die nimmer tot de oppositie heeft behoord; die nimmer geklaagd heeft, alhoewel hij meermaals mishandeld werd; die geene partij noch eenige factie aankleefde; die altoos vreedzaam en te vreden is geweest, als hij maar wat te eten had, met één woord, die een *ministeriële* is. — En wie is dit? — Dit is mijn oud paard, mijne heeren. Dit arme beest heeft zijne tanden verloren, ik wil........

De spreker wilde voortgaan; maar het vrolijk lagchen maakte een einde aan het gesprek.

En dit is geene anecdote van onze uitvinding: en overweegt nu eens hoe verre het ministerie met hare lintjes gekomen is in de maand julij 1829. (*Courrier de la Meuse.*)

Noord-Braband, 10 augustus 1829.

Aan de heeren Redakteurs van den Noord-Brabander.

Mijne Heeren!

Ik lees van tijd tot tijd in uw geacht dagblad nieuwe benoemingen tot ridders van de orde van den nederlanschen leeuw; ik heb mij daarin eerst verheugd, daar dergelijke benoemingen steeds ter vergelding verstrekten van aan den lande bewezene diensten; en wie zou zich niet met mij verheugen, dat ons vaderland op dit oogenblik tot zulk eene hoogte van nationaal geluk (want dit meende ik het te mogen noemen) gekomen is, dat men, om zoo te spreken, dagelijks de dagbladen met de namen van nieuw benoemde ridders zag prijken. Dan, helaas! hoe stond ik te kijken, toen men mij verhaalde in een gezelschap, waar wezenlijk verdienstelijke mannen hierover spraken, en mij verzekerden, zoo als ik ook naderhand uit uw geëerd dagblad heb kunnen opmaken, dat de publieke opinie hierover thans geheel anders denkt, en volstrekt niet meer die waarde aan dezelve hecht, welke men vroeger daarin stelde, ja zelfs, dat zij er den spot mede begonnen te drijven. Van dit laatste werd ik dezer dagen op het nadrukkelijkste overtuigd, daar ik, in de hoofdstad onzer provincie, eenen troep kinderen, die soldaatje speelden, ontmoette, waarvan onderscheidene het namaaksel van het voorheen voor den Nederlander tot groote eer verstrekkende lint op hunne borstjes droegen, en onder de menigte hoorde zeggen; *alweêr nieuwe ridders! alweêr nieuwe ridders!* Een ander dit gehoord hebbende, zeide hierop: *Dat is immers maar kinderspel!!!* Nadenkende over hetgeen ik gehoord en gelezen had, kwam onwillekeurig de vraag bij mij op: *Wie wilde nu dan toch nog wel ridder zyn?*

Ik heb de eer te zijn *Uw bestendige Lezer en een vriend der belooning van ware verdiensten.*

Oosterhout, 18 augustus 1829.

Aan den heere Redakteur van den Noord-Brabander.

Mijnheer!

Vergun het volgende, bid ik UEd., eene plaats in uw geëerd Dagblad, en geloof, dat ik mij met de hoogste achting noeme,

UEd. Dw. Dienaar
F. X. Janssens,
Med. Doctor.

De vrijheid der drukpers, welke in de eerste plaats de liefde, den hoogsten eerbied, de onschendbaarheid des Konings, de verdediging des troons en der grondwet ten doel moet hebben, en in de tweede plaats eenen pligt oplegt aan ieder Nederlander, dien te ontmaskeren die eene dezer grondzuilen van Neerlands heil zoude durven ondermijnen. Die vrijheid der drukpers was naauwlijks aan ons verzekerd, of ik achtede het mij eenen pligt, eene verkeerde toepassing der wet op de schutterij hier ter stede van wege het gemeentebestuur door de drukpers bekend te maken... Welligt zoude kwaadwilligen, mindoorzienden, of welkers handelingen hierdoor in het volle daglicht gesteld worden, mij willen doen voorkomen, van de weldadige inzigten van eenen regtvaardigen Koning en van hoogdeszelfs vertrouwde dienaren te willen te keer gaan... Verre van mij! Immers in het tegenover gestelde geval, indien er al eens hier ter stede volgens den uitdrukkelijken zin der wet op de schutterijen, eene dienstdoende schutterij moest bestaan, en men eene rustende wilde inrigten, dan zoude ik het niet minder mijnen pligt gerekend hebben, de wet boven eigendunkelijk gezag in te roepen.... Ik rekende het mij des te meer eenen pligt, omdat ik dien, wiens verdediging ik op mij genomen had, niet ten prooi van willekeur wilde laten, of dat hij de wetten ten koste van zich zelve, zoude misbruiken; geene personaliteiten zijn ooit de drijfveêr mijner handelingen ten deze geweest.... De heer burgemeester moet in deszelfs binnenste, wel de doorslaandste overtuiging hiervan hebben. Z. Ed. zal nog wel aan akelige omstandigheden herdenken, waarin ik Z. Ed., op zijne aanvrage, mijne hulp en voorspraak zoo welmeenend beloofde... Ik ben een vijand van wraak, even als van willekeur, nooit zal zich mijn mond of mijne pen bezoedelen, om iemand in zijne eer of gezag te storen, of iemand van zijne verpligtingen te onttrekken, gelijk ik ook nooit zal ophouden, indien eigendunkelijk gezag mij of de mijnen drukke, hetzelve met alle gepaste maatregelen, die mij de wet en het regt aan de hand geven, te keer te gaan.. En gelukke het mij al eens door mijne pogingen voor Oosterhout's ingezetenen de inrigting der schutterij, gelijk ze door de wet wordt voorgeschreven, te zien voltrekken (en waarvan mij de hoop ontlukt, door de zigtbare opschorsing van al wat tot den schutterlijken dienst en tot de verrigtingen des schuttersraad betrekking heeft) dan zal ik het grootste genoegen smaken, als al het vorige aan de vergetelheid worde opgeofferd, en de achting en eerbied voor het gemeentebestuur voor altijd herleven!

Rege sub Augusto ferat has victoria palmas.

Stiphout, 12 augustus 1829.

Goede Vriend!

Heden reeds ben ik in staat UEd. mede te deelen wat men in Helmond over de door mij in uw blad geuitte gedachten zegt en gezegd heeft. Men is er namelijk over het algemeen met mij eens, dat Helmond de vereischte hoedanigheden, om eene dienstdoende schutterij te hebben niet heeft, dewijl de kom op verre na de noodige zielen niet telt. En in de daad, dat men eenen enkelden voetstap buiten Helmond's bruggen stelle, en men vindt de benamingen van straat niet meer, als alleen ten oosten de Molenstraat, doch waar slechts 5 à 6 huizen staan; de overige punten dragen namen zoo als verder afgelegene uithoeken; men zegt, bij voorbeeld: op den Heuvel, het Hooge-end en de Deuseldonk; den Steenweg, de Haag, en de Park; het Binders-eind, de Pannenhoef en de Tolpost enz. — Ook had ieder dezer uithoeken vroeger hunne afzonderlijke feesten of kermissen; zoo als de Steenwegsche en Binders-eindsche kermis nog tot op den huidigen dag best bij de Helmonders blijft bekend zijn. — In sommige dorpen zoude men aan de scheiding der gemeen-

[illegible] wijfelen, doch hiertoont als het ware Helmond's natuurlijke ligging de grenspunten aan. — Bij de laatste meting voor het kadaster, maakten de heeren meters ook eene afzonderlijke kaart van de huizen en straten alleen in de wijken A en B en dus tusschen de 3 bruggen op de Ameide en de kanaalbrug gelegen, (dit gedeelte werd, eer de Zuid-Willemsvaart bestond, ook door de Ameide ingesloten). — Men heeft, zoo ik hoor, den Helmonderen voor eenige jaren, den rang van stad ontnomen, derzelver poorten geslecht en hun bij de vorige organisatie der schutterijen eene rustende gegeven, en waarom zoude dezelve *nu* in eens als dienstdoende moeten doorgaan, nu hetzelve in een dorpje herschapen is, en niet volkrijker is geworden dan door de zamenvloeijing van een groot aantal vreemdelingen, waaronder zelfs vele uitlanders, die eenen grooten last voor de gemeente zullen worden, indien de fabrijken in Helmond ooit gaan verminderen, waar men reeds *nu* hier en daar, voor iets dergelijks begint te vreezen? Dat men ook opmerke, dat de boerenstand een groot gedeelte van Helmond's ingezetenen uitmaakt.

Ik hoop dat de personen, welke zullen moeten oordeelen of Helmond eene werkende schutterij moet hebben of niet, er over zullen denken zoo als de groote meerderheid der ingezenen het met mij eens is, daar blijft mij alleenlijk over om de Helmonders te [illegible] mij het hunne er toe bijdragen; ten einde de schoone wet op de schutterijen in hun dorp in den stipsten zin nagekomen worde! en dat zij zich het regt niet aanmatigen moeten eene épaulet, eenen sabel of een geweer als schutter te dragen; indien hun dit regt niet toekomt!...

Misschien zegt een enkele dat ik te boerachtig aan UEd. schrijf; edoch ik meen mijnen pligt als vader jegens mijnen zoon, als goed burger voor eene wet van staat en als vriend jegens mijne naburen vervuld te hebben en daarom verzoek ik UEd. deze regelen in uw geacht blad te willen plaatsen.

Een Landbouwer.

PROEVE EENER *CHARADE*, VOOR DEZEN TIJD.

Twee deelen vormen mijn geheel,
Tot rigtsnoer van den staat verkoren;
Schoon 'k niet in ieders gunsten deel,
'K word toch door Koningen bezworen.
Mijn eerste deel vindt ge overal,
Waar ge ook uw voeten zet op *aarde;*
'T bekomt door kunstvlijt meerder val
En door veel arbeid hooger waarde.
Mijn tweede deel is wijd beroemd,
'T zit voor in *Pallas* acht're zalen,
En 't word de schuts van 't volk genoemd,
Schoon 't velen ook van 't spoor doet dwalen.
En mijn geheel, alom geëerd,
Dat tijd en wiss'ling moest verduren,
Wordt thans door list in 't stof verneërd
En zit geboeid in *Leuvens muren!*
Daar is de zetel van het kwaad,
Door mij gedoemd tot *tydig sterven,*
Opdat geen twist noch godsdiensthaat
Het heil van Neêrland moog' verderven.
'K ben jong nog, ja, de levensbaan
Betrad ik even vijftien jaren;
'K zie velen thans met mij begaan
En aan mijn zij zich moedig scharen.
Ministers kennen mij zeer goed,
Doch laten hulploos mij versmachten,
'K zal, daar hun hulp mij niet meer hoed,
Die van de zorg des volks verwachten. —

H....., *B.*
augustus 1829.

De inzender acht het voor vele lezers onnoodig het *woord* dezer *charade* op te geven; zij intusschen, wier vernuft niet vindingrijk genoeg mogt zijn, gelieven van ons alphabet de 7de, 17de, 14de, 13de, 4de, 22ste, 5de en 19de letters te zamen te voegen, en dan zal men het grondwoord vinden.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGING.

*** Bij de drukkers en uitgevers dezer Courant zijn nog exemplaren te bekomen van

Het HEILIG GEBRUIK der VAKANTIEN, voorgesteld aan de *Studenten*, door den eerw. Vader *Alphonsus Muzzarelli*, Jesuit. Uit het fransch vertaald. — De prijs is 30 cents.

BEKENDMAKINGEN.

JAN NORBERT HOOLEN, te *'s Bosch*, zal op dingsdag den 25 Augustus 1829, des namiddags ten twee ure, ten zijnen huize verkoopen:

100 Stuks Beste en alleen met Paardenhaar gevulde MATRASSEN en BEDDUWS, dewelke daags te voren, van 's morgens 10 tot 12 en van 's namiddags 2 tot 4 uren te zien zijn.

KONINKLIJKE

POSTWAGENDIENSTEN.

BUSSO en Comp^e.

Verandering in de uren van vertrek van 'sBosch *over* Tilburg *naar* Breda, *in correspondentie met* Holland, Braband en Frankrijk.

De *Ondernemers* hebben de eer ter kennisse van het Publiek te brengen, dat hunne DILIGENCE van *'s Bosch* naar *Breda*, waarvan het vertrek uit eerstgenoemde stad bepaald was des morgens om 5 ure, te beginnen met den 18 Augustus 1829 zal vertrekken des morgens ten 7 ure, om ten 11½ in *Breda* aan te komen, van waar men ten 12 ure zal kunnen vertrekken naar *Antwerpen* en *Brussel*, in welke laatste stad men ten 10½ zal arriveren.

De vertrekken van *Brussel en Antwerpen* na *'s Bosch*, blijven bepaald.

Van *Brussel*, des namiddags ten 4, en des avonds ten 11 ure.

Van *Antwerpen*, des avonds ten 10, en des morgens ten 5 ure.

Van *Breda*, des morgens ten 3, en des middags ten 12 ure, om in *'s Bosch* aan te komen des morgens vóór het vertrek der Stoombooten en de Diligence naar *Nymegen* en des namiddags ten 5 ure.

DE KANTOREN ZIJN GEPLAATST:

Te 's BOSCH,	Hotel *de Goude Leeuw.*
« TILBURG,	« *het Zwaard.*
« BREDA,	« *de Kroon.*
« ANTWERPEN,	« *der Nederlanden.*
« BRUSSEL,	« *de Groote Spiegel, Bergstraat.*
	« *de Spaansche Kroon, Korenhuis.*
	« *den Keizer, Trapstraat.*
« GENT,	« *den Postkauter.*

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM, 11 AUGUSTUS.

				Gebl.
Nederlanden.				
Werkelijke Schuld.	à 2½	pCt.	59 - ½	$59\frac{5}{16}$
Uitgestelde dito			$\frac{15}{16}$ - 1	$\frac{63}{64}$
Kansbiljetten.		*f*	$21\frac{3}{4}$ - $22\frac{1}{4}$	$22\frac{1}{16}$
Stellen van uitgeloten dito.			7250 - 7300	
Amortisatie-Syndikaat	4½	pCt.	$100\frac{1}{2}$ - 101	$100\frac{3}{4}$
Domein Losrenten	[illegible]		[illegible]	[illegible]
Handel-Maatschappij.	4½	«	[illegible]	[illegible]
Frankryk.				
Inschrijving op het Grootboek.	3	«	$79\frac{3}{4}$ - $80\frac{1}{4}$	$80\frac{1}{16}$
Certifikaten van dito.	«	«	$75\frac{1}{2}$ - 76	
Rusland.				
Bij *Hope* en C°.	5	«	$100\frac{1}{4}$ - ¾	$100\frac{1}{2}$
Negociatie 1828.	5	«	$99\frac{1}{4}$ - ¾	$99\frac{5}{8}$
Inschrijving op het Grootboek.	6	«	$59\frac{1}{4}$ - ½	$59\frac{7}{16}$
Certifikaten van dito.	«	«	$59\frac{3}{4}$ - 60	$59\frac{7}{8}$
Cert. dito Hamburg Admin.	5	«	91 - ¾	$91\frac{1}{4}$
Dito te Londen genegocieerd.	«	«	$93\frac{1}{4}$ - 94	$93\frac{1}{2}$
Pruissen.				
In Londen genegocieerd.	«	«	112 - $112\frac{1}{2}$	
Idem 2de Ligting	«	«	112 - $112\frac{1}{2}$	
Spanje.				
Neg. bij *Hope* en C°	5½	«	$29\frac{3}{4}$ - $30\frac{1}{4}$	30
Te Parijs en Londen gedom^d.	5	«	7 - ¼	
Renten perpetuel	«	«	50 - ½	
Coupons		*f*	$7\frac{1}{8}$ - 9	
Polen.				
Loten		*f*	89 - 90	$89\frac{1}{2}$
Weenen.				
Bank.	5	pCt.	$92\frac{1}{2}$ - $93\frac{1}{4}$	$92\frac{5}{8}$
Dito.	4	«	77 - 78	$77\frac{1}{4}$
Certifikaten.	2½	«	$53\frac{1}{4}$ - ¾	
Metaliek.	5	«	$96\frac{1}{4}$ - ¾	[illegible]
Dito te Londen genegocieerd.	«	«	$96\frac{1}{4}$ - ¾	[illegible]
Dito.	2½	«	$49\frac{3}{4}$ - [illegible]	
Bank-Aktien	3	«	1385 - [illegible]	1386
Aandeelen *f* 100 bij *Rotschild.*		«	[illegible]	198
Dito » 250 dito		[illegible]	[illegible] - 389	388
Napels.				
Cert. bij *Lamaison en Rochvet.*		[illegible]		
Dito Napelsche Adm.	«	«	$81\frac{1}{4}$ - ¾	$81\frac{1}{2}$
Dito te Londen genegocieerd	«	«	87 - ½	$87\frac{1}{4}$
Denemarken.				
Negociatie in Londen.	«	«	69 - ¼	$69\frac{1}{8}$
Engeland.				
Geconsolideerde.	«	«	$89\frac{1}{4}$ - 90	$89\frac{3}{4}$

Te 's BOSCH, bij de GEBROEDERS LANGENHUYSEN, Drukkers en Uitgevers, Apostelstraat, H, n°. 20.